

בס"ד כה' סיון ה'תשפ"ה

הדלקת נרות - 19: 31

צאת השבת - 20: 22

רבנו תם - 21: 18

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ - עלון מס' 1260

@ השבת "מברכין". ר"ח תמוז יחול בימים חמישי ושישי
הבעל"ט. יחדשהו הקבי"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה לישועה
ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה ולבשורות טובות, אכ"י"ר.

@ יום ראשון, כו' סיון הילולת התנא יונתן בן עוזיאל זי"ע"א.

פפטיד'ן: "ישלח יחושע"
(יהושע ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות ניי

פרשת שלח - כ"ך

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומנוסה- סיגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"

מלנייני הפרשה:

- ← ה' נתן אישור למשה לשלוח מרגלים לבדוק את ארץ ישראל.
- ← המרגלים שבים לאחר ארבעים יום ונושאים עימם מפוריתיה המשובחים של ארץ ישראל.
- ← המרגלים מספרים למשה ולכל ישראל על הארץ ויושביה ומוציאים את דיבתה.
- ← בני ישראל מורדים בה', מתלוננים ואינם רוצים לעלות לארץ ישראל.
- ← משה מתפלל לה' כדי שישלח לבני ישראל.
- ← ה' גוזר על כל הבוגרים מבני ישראל שימותו במדבר, פרט לַכֹּלֵב ויהושע שלא חטאו.

"שלח כ"ך אנשים"

הנה אצל אברהם אבינו כתוב "לך לך" ופירש רש"י "להנאתך ולטובתך". יש לדקדק איזה הנאה וטובה היה למשה רבנו בשילוח המרגלים?
מתרץ האור החיים הקדוש, שהרי נגזר על משה שלא יכנס לארץ כמו שהתבטאו אלדד ומידד "משה מת ויהושע מכניס", ועיי שילוח המרגלים האריך משה ימים עוד ארבעים שנה, וזהו לטובתו.

"כל נשיא בהם"

מלת "נשיא" יש בה אותיות "אין" ואותיות "יש". נשיא שמחזיק עצמו ל"אין" הוא "ישי". אבל אם מחזיק עצמו ל"יש" - הרי הוא "אין".

"עלו זה בנגב" (ג. יז)

מובא בשם הבעל שם טוב הק' זי"ע ש"נגב" הם אותיות "גנב" ובשביל להגיע ל"עלול" - להתעלות, צריכים לפעמים לגנוב את דעת היצור הרע...

"ראשית עירוביכם חלה תרימו תרומה" (ט"ו ב)

בזמן שתינוקותיכם עוד מוטלים בעריסות, תרימו אותם כבר מעתה לה' על ידי המצוות המרומזות במלה חלה: ח = ימי מילה, ז = ימי פדיון הבן ח = שנים למקרא. (אורח לחיים)

"וראייתם את הארץ מה היא..."

3 פעמים כתוב בתורה "וראייתם", לרמוז על המאמר "דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון". "וראייתן על האבנים..." = רמוז מאין באת. "וראייתם את הארץ מה היא..." = רמוז לאן אתה הולך. "וראייתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה'..." = רמוז לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון.

"זבת חלב ודבש"

סופי תיבות שבת, שבשבת אוכלים דברים מתוקים.

"שלח כ"ך אנשים ויתרו..."

"ישלח לך אנשים ויתרו..." אל תקרי "ויתרו" אלא שלא "ויתרו" על תפקידם כשהיו נשיאים. ומצד שני על התורה שהייתה בדור המדבר...

"ונתנו על מציעת הכנף"

ידוע שסגולה להינצל ממידת הכעס זה לאחוז בכנף בגדו. שכתוב "ויסוב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו". החתם סופר כתב שכנף בגימטריא = 150 שזה בדיוק כנגד המילה כעס.

"ויתורו את ארץ כנען" (ג, ב)

מצניו שלשה לשונות בענין זה "ויתורו", "ויחפרו", "ויירגלו", כל ישראלי אמרו (דברים א, כב) "ישלח אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ", והקדוש ברוך הוא אמר "ויתורו את ארץ כנען", ובמרגלים כתיב (שם א, כד) "ויירגלו אותה".

"ועבדו כלב" (יד כד)

הרמב"ן מעיר שהכתוב כאן מזכיר את כלב בלבד ואינו מזכיר את יהושע, ולשיטתו ההסבר הוא שהכתוב מפרש כאן את שכרו של כלב, שהוא יירש את הארץ אשר בא שמה, ואילו אצל יהושע אין זה ראוי לפרש כעת את שכרו, שהוא יהיה המנהיג במקומו של משה. ומה שהקדים כאן הכתוב את כלב לפני יהושע: "כי אם כלב בן יפונה ויהושע בן נון", הוא משום שכלב הקדים לחלוק על המרגלים.

"ונתנו בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם"

היה אומר הר"ק רמ"מ מקוצק זי"ע - זה היה אחד מהחטאים הגדולים של המרגלים!!! "ונתנו בעינינו כחגבים" - נחא, אפשר עוד להבין, אבל "וכן היינו בעיניהם" מה בכך, מה אכפת לך איך אתה נראה בעיני אחרים...?

"ויקרא משה להושיע בן נון- יהושיע"

תמיד היה יהושע מתפלל לפני ה', ומבקש ממנו ישועה. על כך השם: הושע, שפירושו: "אלי, הושע נא" לכן קרא לו משה: יהושע, כדי לרמוז לו- כי עצם התפילה לאלוקים - כבר מביאה בתוכה את הישועה.

"וראייתם אותו..."

"ראיה" אותיות "יראה" - כי ראיית הצניעות מעוררת יראת שמים תמידית.

פינת הניבים והפתגמים

הפליג בַּשְּׂבָחוֹ = שָׁבַח אוֹתוֹ מְאֹד.

דוגמה: בְּטָקֶס הַפְּרָדָה מְקַצֵּין הַמוֹדִיעִין הַפְּלִיג מְפַקֵּד הַיְחִידָה בַּשְּׂבָחוֹ וְהוֹדָה לוֹ עַל תְּרוּמָתוֹ בְּעֵת שְׁרוּתוֹ.

מקור: וְהִזְהִירוּ [הַחֲכָמִים]... מִהַפְּלִיג בַּשְּׂבָח אֶדָם, וְאִם הוּא רָאוּי לָכֵן [לְחֻבַּת הַקְּבָבוֹת, יְחִיד הַמַּעֲשֵׂה]. (ניבונכו)

הסירו ממשול מדור עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

חילול שבת עבור חולה

הקדמה: חולה שיש בו סכנה, מצוה מן התורה לחלל עליו את השבת, להסיעו ברכב לבית החולים, וכן בכל שאר המלאכות האסורות מן התורה בשבת, שמצוה לעשותן בכדי להציל את נפשו. וכל שכן שמותר לטלףן בשבת לרופא להציל את חיי החולה, או להזמין אמבולנס וכיוצא בזה.

שאלה: מי שחילל שבת עבור חולה, ובסופו של דבר התברר שלא היה צורך בפעולת חילול שבת כלל, האם הוא צריך כפרה על חטאו?

תשובה: מי שחילל שבת סתם, וכגון שנסע במכונית בשבת שלא לצורך פיקוח נפש כלל, בודאי שכאשר יחזור בתשובה מעונו, יצטרך לעשות סדר תיקון תשובה, לכפר על חטאו הגדול בחילול שבת קודש. ואז, כשיראה ה' בעונו ובצער, בודאי שיקבל את תשובתו ברצון.

אולם המחלל שבת עבור נפש מישראל הנמצאת בסכנה, מצוה גדולה עשה, עד שאמרו רבותינו במסכת יומא, שיש לחלל את השבת עבור החולה, על ידי גדולי ישראל, ואין צורך לחפש דרכים אחרות בכדי שהחילול שבת יעשה על ידי אנשים פשוטים, ואף אסור לעשות כן, בכדי שלא יבאו אנשים לומר שיש איזה פגם בחילול שבת עבור החולה.

ויש נשים שנהגו, שכאשר חיללו שבת עבור יולדת, או שאר חולה שיש בו סכנה, היו נוהגות אחר כך להתענות בכדי לכפר על חילול שבת שעשו. וכתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, שהוא מעשה הוללות וסיכלות, שהרי התורה אמרה שיש לחלל שבת עבור מצות מילה, ומעשים בכל יום שהמוהלים מחללים שבת ומלים את הילד בשבת, וכי יעלה על הדעת שאותו מוהל שנצטוו בתורה למוול בשבת, יצטרך אחר כך להתענות בכדי לכפר על חטאו? כן הדבר הזה, שמי שנזדמן לו לחלל שבת עבור חולה שיש בו סכנה, מצוה עשה, ואינו צריך לחזור על כך בתשובה כלה ועיקר.

ואפילו אם נתברר אחר כך שלא היה צורך לחלל את השבת לצורך אותו חולה. וכגון אשה שהרגישה שהיא עומדת ללדת בליל שבת, ובעלה לקח אותה ברכבו לבית החולים, ולבסוף נתברר שלא ילדה עד שעברו כמה ימים, **אין הבעל צריך להתחרט על מה שעשה, כי עשה הכל על פי התורה, שאמרה שיש לחלל שבת עבור ספק פיקוח נפש.**

וכן מבואר בפירוש בשלחן ערוך, שאם היה החולה זקוק לאכול תאנה אחת, והלכו עשרה בני אדם, וכל אחד מהם קטף עבורו תאנה מן העץ, כולם פטורים מחילול שבת, שעשו כן ברשות התורה, "ויש להם שכר טוב מאת ה'".

ובשו"ת בנין ציון, נשאל, אודות תלמיד חכם אחד, שנצטווה על ידי הרופאים לאכול ביום הכפורים, ושמע בקולם, ואחר שהבריא, התחיל להצטער ולהסתפק שאולי הרופאים טעו בדבריהם, כי באמת לא הרגיש חולשה גדולה כל כך, ולא היה צריך לאכול ביום הקדוש. והשיב הגאון המחבר, שהרי מבואר בפוסקים, שאפילו אם החולה אומר בבירור שאין צריך לאכול, והרופאים אומרים שצריך לאכול, חיוב גמור הוא לשמוע בקול הרופא, "ומובטח אני שאינו צריך כפרה, וכבר אמרו חכמים, אין החולה עומד מחוליו ומתרפא עד שמחלו לו כל עוונותיו", ועל כן אין מקום כלל לשאלה זו, ואינו צריך כפרה כלל.

ולסיכום: במקום ספק פיקוח נפש, יש לחלל את השבת, ואפילו אם נתברר אחר כך שלא היה צורך בחילול שבת, אין איסור בדבר, שכן הוא משפט התורה, לחלל שבת עבור ספק פיקוח נפש.

מכל מלמד השכלתו

היכן בפרשתו משה רבנו לא אמר "אמת"?

משה רבנו חן וחלילה לא שיקר, אבל התשובה היא שהפרשה כולה (ופרשית ציצית בפרט) מסתיימת במילים "...אני ה' אלוהיכם", כאשר המילה "אמת" מוזכרת בנביא אחר (המקור הוא ירמיהו י"ז - שימו לב לפרק ולפסוק היוצרים גם הם את שם ה'!) ומוזה נובע שמשה רבנו לא אמר את המילה "אמת".

בעיון בפרשה, נגלה שבאמת יש מקום בפרשה שמשה רבנו לא אמר אמת. מדובר בהזכרת י"ג מידות, לאחר חטא המרגלים. בחטא העגל, הקב"ה מלמד את משה תפילה לשעת חירום אמיתית, כאשר תפילות רגילות לא יכולות לעזור. הזכרת 13 מידות כתפילה מועילה במיוחד (התפילה מופיעה בצורה חלקית גם בתפילה דוד בספר תהילים ובמקומות אחרים, כל פעם עם שינויים אחרים במידות, השוואת כל המקומות צריכה דיון ארוך ביותר). למעשה בפרשתנו נעשה שימוש ראשוני בתפילה מיוחדת זו אולם שימוש זה אינו מלא. מידות רבות אינן מופיעות: שם ה' מופיע פעם אחת בלבד, המידות אמת, רחום וחנון, נוצר חסד לאלפים וכן הכינוי אל אינן מופיעות כלל.

"וישם ראינו את הנפילים בני ענק..." - ר"ת נגע רע - נפילים, ג-גיבורים, ע-ענקים, כ-כרפאים, ע-עמלקים. **נפילים:** מאילו המלאכים שנפלו מקדושתם, בדור אנוש וחשקו בבנות הארץ. ומהם נמשכו נשמות הערב רב הנואפים. ונקראו "נפילים" שהפילו עצמם מקדושתם, ואין להם חלק לעולם הבא.

גיבורים: אלה סוג הערב רב המורדים במקום ברוך הוא, כדור הפלגה. ונקראו "גיבורים" כי הם מגיברים את הטומאה בעולם.

ענקים: אלה ערב רב המזלזלי בתלמידי חכמים ומבזים את לומדי התורה. ונקראים "ענקים" שתלמידי החכמים נקראים: "ענקים לגרגורות" (משלי א', טו). הענקים והרפאים, שקולים שניהם ושווים בחטאם.

רפאים: סוג ערב רב שכשוראים שישראל בסכנה עוזבים את העניין ולא רוצים להטות שכם, אף על פי שיש להם היכולת. הם עוזבים את התורה והעוסקים בה לעשות טובות לאומות העולם ונקראים "רפאים" שכייון שמרפין ידיהם של ישראל מן התורה.

עמלקים: נחשב על פי הזוהר כערב רב מספר אחד, ומקורו הוא מן הגויים המצירים לישראל, הם "המתיהדים" הנכנסים בדלת אחורית ומחלישים את העם.

"ויכרתו משה וזמורה ואשכנז ענבים אחד... ומן הרמונים ומן התאנים" (י"ג, כ"ג)

האר"י הקדוש אומר על הפסוק: "והימים ימי בְּכוּרֵי ענבים" - שמצוות בכורים מהווה תיקון לחטא המרגלים. הללו המאשים את הארץ ואילו מְּכוּרֵי בכורים ניתנה משום חיבת הארץ, ועל-כן היא נוהגת רק בשבעה מיני הפירות שבהם נשתבחה ארץ-ישראל. ובמשנה של סדר בְּכוּרִים מצינו: "אדם יורד בתוך שדו ורואה תאנה שבִּפְּקָה, אשכול שבִּפְּקָה, רמון שבִּפְּקָה, קשור בְּגִמִּי ואומר הרי אלו בְּכוּרִים" (בכורים פ"ג מ"א) - ומוזכרים כאן רק שלושה משבעת המינים, והם: אשכול ענבים, תאנה ורימון, אשר הביאו איתם המרגלים מארץ-ישראל.

תשמחי אחרים והקב"ה ישמח גם אותך

מאז שבישרו לי על המחלה של הבת שלי למדתי לחשבן מיליגרמים של תרופות, כימותרפיה, סדרות של טיפול. למדתי מושגים חדשים מעולם הרפואה, הפיזיולוגיה והכימיה, נהייתי מומחית לענייני תרופות, תרכובות, נוסחאות. הייתי הכי נורמלית במצב הלא נורמלי. רציתי לעשות הכל כדי להציל את הבת שלי, לתת לה כל מה שאפשר כדי להוציא אותה מהמעגל הנורא הזה, לתת לה חיים. אבל – אני לא אלוקים, ולא בידי נמסרו המפתחות. היה לי כלי אחד, והוא – תפילה. ועוד דבר, שאליו הגעתי בזכות התפילה – שמחה. בשניהם השתמשתי ועודני כדי לתת חיים, לה, לי ולכל המשפחה. חיים של משמעות, אמונה, וחיוך שנותנים טעם אחר לחיים.

אני אומנית, ובמקצועי אני מעצבת עוגות בר, חיתוכי פירות ועוד. ברוך ה', יש לי סיפוק בעשייה, ואני נהנית לעצב בכל פעם מחדש. מי כמוני יודעת עד כמה אנשים אוהבים את התחום הזה.

כל מי שמקבל - לבו נפתח, וההזמנות הרבות יעידו. בבית החולים, שהפך לחלק השני שלנו, ראיתי עד כמה דברים קטנים משמחים אנשים, וקיבלתי על עצמי להכין עיצובים כשהם עומדים בשנה בחינם, למטרות צדקה וחסד. ובאמת, ברוך ה', זכיתי לתרום בכל שנה מספר פעמים, לבתי יתומים, אנשים נזקקים וכדומה. בדרך כלל אנשים פונים אלי. ישנם האנשים הקבועים שיש להם עמותה, ארגון חסד וכו', שהמספר שלי שוכן אצלם באנשי הקשר, והם דואגים לזכות אותי מידי פעם בפעם.

זה עניין של שנים שכך אני נוהגת. בחסדי שניים, אנתנו לא בבית החולים, אבל זקוקים לתפילות של עם ישראל כדי שבתנו תחלים במהרה. והחסד, התפילות והשמחה הם מה שמחזיקים אותה ואותנו, דברים שרואים בעיניים יום יום.

לפני מספר שבועות קיבלתי טלפון ממכרה. היא סיפרה על קולגה שלה שחלתה, לא עלינו, וכל שאר החברות בעבודה שלה התארגנו כדי לקנות ולארגן לה משהו שישמח אותה לכבוד שבת. היא חשבה עלי, ושאלה אם אוכל לעצב לה פלטה לי חיתוכי פירות. אמרתי לה שכן, וסיכמנו שבים שישי אני אתקשר אליה ואעזכן כאשר זה יהיה מוכן, על מנת שתוכל לבוא לאסוף. ברגע שניתקתי נפל לי האסימון. השנה – לא תרמתי כלום! מאז תחילת השנה, כל העניין של המלחמה, יחד עם המחלה, היציאות והכניסות התכופות לבתי חולים כשהבת שלי לא הרגישה טוב, מתנודה לתנודה – העניין פשוט פרח מזיכרונני לגמרי.

הפלא הנוסף היה שלמרות כל המצב הקשה של העם היקר שלנו, אף אחד לא יצר אתי קשר כדי לזכות אותי להכין. אינני יודעת למה, אבל זו המציאות. הגענו קרוב לסוף השנה, ואני – לא הכנתי כלום בתרומה, מתוך אהבה גדולה לאף אחד. באותו הרגע החלטתי שאני מכינה את הפלטה הזו בחינם. זו התרומה הראשונה שלי לשנה הנוכחית, בתקווה לחזור למסלול מהר ובקרוב, כי תמיד יש מי לשמח. יצאתי לירקניה הקבועה שלי, חנות של פירות מיוחדים בטעם ובאיכות, לא סתמי במאום. גודל הפלטה שהיא רצתה לא יכל להכיל אפילו חצי ממה שקניתי, שילשתי את הכמות, הבאתי פלטת ענק, הרמתי שם עיצוב משגע, עם כל המיטב.

זה יצא פי שלושה מהסכום שתוכנן מבחינת המכרה, אבל אני לקחתי את זה עד הסוף. כשסיימתי ושלחתי לה את התמונה, היא היתה בהלם, לא האמינה שזה המחיר. מיד אמרתי לה שתעזוב הכל, זה עלי, אני לוקחת את זה ליעד, זה ממש בקטנה. ולגבי התשלום – אני לא מעוניינת, אני רוצה שזו תהיה תרומה

ממני, משהו קטן שאוכל להזדכות בו. החברה, ששמחה כל כך על שאני יכולה לקחת את המשלוח בעצמי וכך למנוע ממנה טירחה נוספת, סירבה בכל תוקף לקבל אותו ללא תמורה. היא התעקשה לשלם. רק בשביל ההרגשה נתתי לה להעביר לי את הכסף. מיד החלטתי שאת הכסף הזה אני תורמת. יצאתי לכיוון האגשה החולה.

הכל היה שם, מרהר ופוחת את הלב. דפקתי בדלת. אותה קולגה בעצמה פתחה לי. היא היתה המומה, הפה שלה נפער.

העיניים הדומעות שלה, ההתרגשות, המיסו אותי. היא אמרה לי משפט, שמי כמוני יכולה להבין: "מעכשיו אני בריאה". באותו רגע הבנתי שעשיתי את מה שהייתי צריכה לעשות. הודיתי כל כך לאלוקים שזיכה אותי לעשות את המגש הזה, ובנוסף, גרם לכך שאני זו שאביא לה את העיצוב, ולו רק כדי שאשמע במו אוזניי את המשפט הזה, משפט חזק, מרגש.

מובן שבאותם רגעים, כשראיתי את האור בעיניה, התפללתי לה' שהמצווה הזו תעמוד לזכותה של הבת שלי. יצאתי משם שמחה, מאושרת, מלאת סיפוק.

הרמתי טלפון לבעלי, ושאלתי אותו למי כדאי לתרום את הכסף שהמכרה שלי התעקשה לשלם. הוא הציע לתרום לבית הכנסת שלנו בשכונה. מידי פעם יש צרכים שונים, ולא חסר למה. הוא הרים טלפון לגבאי וסיפר לו על סכום שהוא מעונין לתרום. הגבאי מיד אמר לו שזה ממש משמים, כי השבת יש נער שעולה לבר מצווה, ממשפחה חסרת אמצעים, שאין לו מי שיחגוג לו ויקנה את הכיבוד. במקרה אנחנו מכירים את המשפחה, והכרנו את פני הדברים. בעלי הוסיף מיד עוד סכום מאיתנו, בנוסף לתרומה הראשונית, והעביר לגבאי שיקנה בזריזות.

כאשר שמעתי את זה, התפעלתי מאוד איך הכל היה מתוזמן כל כך. לא יכולתי לשבת בשקט, והחלטתי להכין מהר-מהר עוגה, וגם עוגיות ממותגות לקידוש שלו בבית הכנסת, משהו מהיר. הכנתי, יצא משהו מרהיב, באמת, יכולו יושב לי על היד מלאך ועשה הכל כדי שיצא מושלם. בבוקר הבאתי את זה לקידוש, אמא שלו התרגשה כל כך... הנער בעצמו לא גמר להודות לי. היה לו קידוש יותר יפה ממה שעשיתי לבן שלי... שמחתי מאוד.

בסוף הקידוש, לפני שהלכנו הביתה, הגיע אלי נער בר המצווה, ובביישנות שאל אותי אם הוא יכול לתרום את העוגה שהכנתי לו (אף אחד לא העז לפתוח אותה) לחבר שלו שעושה בר מצווה ביום ראשון, ואין לו מי שיכין לו. מובן שאישרתי לו מיד. חזרתי הביתה וידעתי מה אני צריכה לעשות. במוצאי שבת התקשרתי אליו ובקשתי ממנו את הפרטים של הנער, מקום האירוע והשעה, החלטתי לתרום לו בר. עלי. התקשרתי אל האם, ועדכנתי אותה שמישהו שילם לי כדי לעשות להם בר. היא היתה המומה, והנער עוד יותר. ראיתי עד כמה זה היה לו חשוב, אבל הוא לא העז לדמיין את זה אפילו.

למחרת העמדתי לו בר יפהפה. הוא התרגש כל כך. הכל היה שווה לי, בעיקר הסוף הזה: הבת שלי היקרה, הגיעה איתי לבר המצווה הזאת. היה לה המון זמן פנוי בתחילת האירוע, כשאני עבדתי להרכיב את הבר ברגישות שלה היא קלטה, כמו סיסמוגרף הכי חד, את מנעד הרגשות שהיה שם. כאשר סיימתי וכבר היינו ברכב, היא ניגשה אלי, חיבקה אותי חזק-חזק, ואמרה לי עם דמעות בעיניים: "אמא, אני אוהבת אותך. איך שימחת ככה את הילדים האלה". היה חיבוק שלה גמר אותי. בשבילי - זה שהיא מחייכת ושמחה, זה הפיכת הכי גדול שלי!...

חודש לאחר מכן קיבלנו תשובה מהרופא המטפל שבתי ברוך השם החלימה מהמחלה. (אור שרה)

חודש תמוז

הוא הרביעי במניין החודשים שאנו מונים מניסן, וכן הוא נקרא במקרא "החודש הרביעי" (זכריה ח). השם תמוז, כשמות שאר החודשים, עלה עם ישראל מבבל. והוראתו הקדומה פולחן.

ידוע לדורות ההם, ככתוב (יחזקאל): "והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז". (ספר התודעה) מזלו **סרטן** - סר "טן", ההזדמנות להסיר כאוס ('טן' בארמית) מקרבנו, ולקבל חיסון מפני סרטן גשמי ורוחני. צרות רבות ארעו בחודש זה לעם ישראל, וכדי לעורר הלבבות ולפתוח שערי תשובה חיבב כל אדם ואדם באשר הוא שם, לשים אל ליבו באותם הימים ולפשפש במעשיו ולשוב בתשובה, כי אין העיקר בתענית. ויהיה זה זכרון ומעשיו הרעים ומועשה אבותינו.

רושמי רשומות דרשו: אותיות **תמוז**? - ראשי תיבות של **זמני תשובה ממשמשים נבאים**. הכוונה כמובן לימי בין המצרים, חודש אלול וימים נוראים.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

איך לחזק ביטחון עצמי אצל ילדים

הימים האלה מציבים אתגר אמיתי להורים. בתי הספר סגורים, המסגרות נעצרו - אבל האנרגיה של הילדים לא נעלמה.

הם בבית. מתקשים להתרכז, סובלים מחוסר שקט, מבבלים בין משחק לריב, בין רעש לשגרה. והשאלה שנשאלת: איך אפשר באמת לעזור להם? כשהשגרה מופרת והבית הופך להיות מרכז החיים, הקשיים של הילדים בקשב והריכוז, בוויסות הרגשי ובהתמודדות היומיומית צפים בעוצמה. אנו כהורים צריכים להעמיד מטרה בפני ילדינו: לאמן את המוח, לחזק את תפקודי הקשב, ולסייע לילד להתמודד טוב יותר - בבית, בלמידה ובשגרת היומיום. דווקא עכשיו - זו הזדמנות.

בזמן שאין מסגרת חיצונית - אפשר לעזור לילדים לבנות שקט פנימי. הבית יהיה רגוע יותר. הילדים מרוכזים יותר, מצליחים במשימות - ובעיקר מרגישים טוב עם עצמם."

עשרים וחמש שנים משדרים את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יצחק" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הר"ח יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות לכמישפחת אברהם יצחק שליט"א
שיתמו לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואת והחלאת כל ילדית חתניהם וכלותיהם, נכדיהם וכל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר יתגשמו משאלותם לטובה וירוו נחת מכל נוצאי חלציהם להבדיל לע"נ ימין בן רחל ז"ל לילדיהם

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה **וזיווג הגון לילדיהם**

רפואה שלימה
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה **וזיווג הגון לילדיהם**

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה **וזיווג הגון לילדיהם**

כל הישועות והברכות לניסים וטוביהם בכוריהם
שיתמו לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה **לרפואת דוד בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל**

כל הישועות והברכות לכמישפחת דמארי
שיתמו לטעודה הרביעית בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

פרנסה ושלומיהם
למשיח ושלומיהם שיזכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו משאלותם לטובה **בן מורי יחיא דמארי זצ"ל ולע"נ שילום ז"ל** בן הדין ונירה דמארי שחיו

רפואה שלימה מהירה לכל החולים וכללם ל:
שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביה הי"ו אסתר אהרני בת גורה מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה רוני בת מרי מנב"ת הרב ניסן ישראל בן חנה מנב"ת

רפואה שלימה מהירה לכל החולים וכללם ל:
אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרני בן ביבי הי"ו דוד דודי בן נרגס וזכריה הי"ו שמואל דודי בן ביבי הי"ו בסמת חוברה בת נורית מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דליה נסימ בת גורגריה מנב"ת בהטרי ארשאבן בת נובר מנב"ת דינה ללזרי בת סולטנה מנב"ת אסתר בת שרה מנב"ת

רפואה שלימה מהירה לכל החולים וכללם ל:
לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתיח"ה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתיח"ה אהרון אלאל בן מרים ויוסף ז"ל דינה מאנדי בת חנה ואיוז ז"ל נורית-חן דנינו בת מסעודה ז"ל סולטנה גולגוליאן בת שמחה ז"ל חנה סאלם בת ר' חיים ז"ל ביבי נסימי בת סרור ושמאל ז"ל

רפואה שלימה מהירה לכל החולים וכללם ל:
ביבי-שרה לארי בת רבקה ז"ל נירה שארע הי"ו בן ענת וראובן הי"ו מרדכי נאמן בן חנה-נור וציון ז"ל אברהם ישראל בן חנה ויעקב ז"ל רבקה טיייר בת שרה ז"ל שושנה (פרי) נאמן בת שרה ז"ל שושנה סיפרסקי בת רבקה ז"ל